

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dorota Grysakowska-Michta

Protokolant: Magdalena Machura

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jędrzejowie Grzegorza Króla

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach : 13.02.2020 r., 04.03.2020r., 20.03.2020r., 09.06.2020r., 04.09.2020r. oraz 18.12.2020r.

sprawy : **W. M.**, s. S. i J.,

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w okresie od stycznia 2019 roku do 26 sierpnia 2019 roku , dat bliżej nieustalonych w J. , M. , woj. (...) kilkakrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dopuścił się wobec małoletniej poniżej 15 lat K. M. (1) innej czynności seksualnej w postaci dotykania jej piersi i narządów płciowych, obnażaniu przed nią swoich narządów płciowych oraz naśladowania odbywania z nią stosunku płciowego

tj. o przestępstwo z art. 200 § 1 kk w zw. z art. 12 §1 kk

1. uznaje oskarżonego **W. M.** za winnego czynu zarzucanego, opisanego wyżej, to jest popełniania występku z art. 200 § 1 kk w zw. z art. 12§ 1 kk i za to na mocy art. 200§ 1 kk według stanu prawnego obowiązującego do dnia 23.06.2020r. to jest wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 23.06.2020 poz. 1086) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności ;

2. na mocy art. 41a § 2 kk w zw. z art. art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej K. M. (1) na odległość mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów na okres 4 (czterech) lat od uprawomocnienia się wyroku, a nadto zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną w jakikolwiek sposób na okres 4 (czterech) lat od uprawomocnienia się wyroku;

3. na mocy art. 46 § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz małoletniej pokrzywdzonej K. M. (1) nawiazkę w kwocie 6000,00 złotych (sześć tysięcy złotych);

4. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 28 sierpnia 2019r. godz. 15.20 do dnia 20 marca 2020r. godz. 11.40;

5. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16 poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. kwotę 1789,65 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt dziewięć złotych i 65/100) w tym podatek VAT , tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego;

6. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16 poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 1162,35 zł (jeden tysiąc sto sześćdziesiąt dwa złote i 35/100) w tym podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za czynności kuratora małoletniej pokrzywdzonej ;

7. na podstawie 627 k.p.k. , art. 624 §1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz.223 z późn. zm.) o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5000 zł. (pięć tysięcy złotych) tytułem częściowych wydatków postępowania, zwalniając od pozostałych wydatków i opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 670/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.	W. M.	<p>W okresie od stycznia 2019 roku do 26 sierpnia 2019 roku, dat bliżej nieustalonych w J., M. gm. (...), woj. (...), kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dopuścił się wobec małoletniej, poniżej 15 lat K. M. (1) innej czynności seksualnej w postaci dotykania jej piersi i narządów płciowych, obnażaniu przed nią swoich narządów płciowych oraz naśladowania z nią stosunku płciowego,</p> <p>tj. popełniania czynu z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.1.1. W. M. i R. M. (1) zawarli związek małżeński w dniu 15 grudnia 2018 roku. Z pierwszego małżeństwa R. M. (1) ma dwoje dzieci – syna Ł. M. (1) w wieku 13 lat, oraz córkę K. M. (1) w wieku 11 lat. W. M. i R. M. (1) mimo zawarcia związku małżeńskiego, zamieszkiwali oddzielnie, jednakże codziennie się widywali. Również córka stron widywała się z oskarżonym, nazywając go „tata”. Do spotkań w/w dochodziło w mieszkaniu W. M., na działce należącej	Wydruk z bazy PESEL	k. 23	

do oskarżonego, lub na wodą w J. lub M..			
Zeznania R. M. (1)	k. 2-3		
Częściowo wyjaśnienia W. M.	k. 127v-128		
Zeznania K. M. (1)	k. 28-32,129v-130v, 142-144		
1.1.2. W okresie od stycznia 2019 roku do 26 sierpnia 2019 roku, dat bliżej nieustalonych w J., M. W. M. podczas spotkań z K. M. (1) kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dopuścił się wobec małoletniej innej czynności seksualnej w postaci dotykania jej piersi i narządów płciowych, obnażaniu przed nią swoich narządów płciowych oraz naśladowania z nią stosunku płciowego.	Zeznania K. M. (1)	k. 28-32,129v-130v, 142-144	
Wstępna opinia psychologiczna	k. 38		
Opinia sądowo-psychologiczna dot. K. M.	k. 54-57		
Zeznania R. M. (1)	k. 2-3		
Zeznania A. C.	k. 6-7, 128v-129		
Zeznania Ł. M. (1)	k. 149v-150		

Opinia sądowo-psychologiczna dot. Ł. M.	k. 177-179		
Opinia sporządzona przez psychologa J. K. dot. K. M.	k. 192-196		
Zeznania P. L.	k. 209v-210		
1.1.3. W. M. ma 55 lat. Posiada wykształcenie podstawowe. Przed tymczasowym aresztowaniem w niniejszej sprawie pracował w Zakładzie (...) w J. otrzymując wynagrodzenie miesięczne w wysokości ok. 1900 zł. Nie był uprzednio karany. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie wymaga leczenia w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych.	Dane o osobie	k. 36	
Karta karna	k. 49		
Kompleksowa opinia sądowo-psychiatryczno- i seksuologiczno -psychologiczna	k. 64-70		
0.1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.	W. M.	W okresie od stycznia 2019 roku do 26 sierpnia 2019 roku, dat bliżej nieustalonych w J., M. gm. (...), woj. (...), kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dopuścił się wobec małoletniej, poniżej 15 lat K. M. (1) innej czynności seksualnej w postaci dotykania jej piersi i narządów płciowych, obnażaniu przed nią swoich narządów płciowych oraz naśladowania z nią stosunku płciowego, tj. popełniania czynu z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2.1.Nie dopuszczenie się wobec małoletniej K. M. (1) innej czynności seksualnej.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 36v,86, 127v-128	
1.2.OCena DOWOdów			
0.1.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	Wydruk z bazy PESEL	Dowód niesporny.	

<p>1.1.1.</p> <p>1.1.2.</p>	<p>Zeznania R. M. (1)</p>	<p>Sąd zeznania świadka oceniał z dużą dozą ostrożności z uwagi na fakt, iż jest ona matką pokrzywdzonej K. M. (1).</p> <p>Świadek opisała relację, jaka łączyła ją i W. M.. Z jej zeznań wynika, że gdy początkowo córka powiedziała jej o dotykaniu jej przez oskarżonego, świadek nie chciała jej uwierzyć. Zeznała, że tłumaczyła córce co to jest molestowanie i powiedziała do niej by ta zastanowiła się, sama zaś wahała się co zrobić z tym, o czym dowiedziała się od córki. R. M. (1) zeznała, że K. M. (1) powiedziała jej, że sytuacji, gdy oskarżony ją dotykał było kilka. Podała, że oskarżony miał jej córce wkładać ręce w majtki, miało to mieć miejsce nad wodą, u oskarżonego w domu i na działce, na którą jeździli. Wskazywała, że córka mówiła, że gdy była z oskarżonym nad wodą, ten podrzucił ją do góry i wtedy poczuła ukłucie w okolice intymne, które to ją zabolalo.</p> <p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Jej zeznania w zakresie ważkim dla niniejszego postępowania uzupełniały się z relacją pokrzywdzonej, tworząc całościowy obraz zdarzenia.</p>	
-----------------------------	---------------------------	---	--

1.1.1.	Częściowo wyjaśnienia W. M.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie, co do okoliczności bezspornych, a mianowicie relacji jaka łączyła go z R. M. (1), oraz kontaktów utrzymywanych z w/w i jej dziećmi.	
1.1.1. 1.1.2.	Zeznania K. M. (1)	<p>Kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie miały zeznania pokrzywdzonej, przy czym przy ich ocenie pomocne były opinie sądowno – psychologiczne biegłej B. N. (1) i biegłej J. K. (2).</p> <p>Biegła B. N. uczestniczyła w przesłuchaniu pokrzywdzonej w toku postępowania przygotowawczego oraz dokonała badania psychologicznego małoletniej, przez co miała możliwość czynienia bezpośrednich spostrzeżeń. Opiniowała, że poziom funkcji poznawczych, w tym myślenie, pamięć, koncentracja uwagi, pozwala małoletniej na opis wydarzeń, w których uczestniczy. Zdolności małoletniej w zakresie postrzegania i odtwarzania postrzeżeń są u niej rozwinięte adekwatnie do jej poziomu poznawczego. Biegła wskazała, że małoletnia jest zdolna do prawidłowego spostrzegania i zapamiętywania zdarzeń, jak również</p>	

komunikowania na ten temat. Nie wykazuje cech mogących wskazywać na występowanie u niej wyolbrzymiania rzeczywistych zdarzeń. Biegła wskazała, że wobec ojczyma wykazuje ambiwalentne nastawienie. Końcowo, biegła opiniowała, że z psychologicznego punktu widzenia, biorąc pod uwagę powyższe dane, istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że zeznania małoletniej K. M. (1) bazują na jej autentycznych przeżyciach.

Również, istotne znaczenie miały opinie biegłej J. K. (2). Biegła uczestniczyła w przesłuchaniu małoletniej na etapie postępowania sądowego w dniu 4 marca 2020 roku, oraz opiniowała w oparciu o studium akt sprawy. Wskazała, że pokrzywdzona nie zdradza deficytów procesów poznawczych. Nie ujawnia tendencji do konfabulacji, fantazjowania, w rozumieniu konfabulacji, jako nieświadomej tendencji do wypełnienia luk pamięciowych treścią nieprawdziwą. Biegła opiniowała, że dostępny materiał wskazuje, że treść złożonych przez nią zeznań wydaje się opierać na osobistych, autentycznych przeżyciach.

W oparciu o powyższe opinie biegłych, Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej. K. M. (1) podczas przesłuchania relacjonowała spójnie i konsekwentnie o okolicznościach dotyczących niniejszej sprawy. Wskazała, że do oskarżonego zwracała się „tato”. Zeznała, że podczas czasu spędzanego razem z tatą, miał ją dotykać w miejsce intymne, wskazując na konkretne sytuacje jakie miały mieć miejsce i okoliczności (nad wodą, na działce). Małoletnia podawała, że oskarżony dotykał ją wówczas w miejsce intymne, przy czym na określenie tych miejsc używała swoich określeń „łapie mnie za anię”, „włożył rękę pod majtki i dotykał anę”, „dotykał mnie po ani”, „tam gdzie sikam”, „po pupie mnie dotyka, niekiedy mnie tam łapie”. Ale i również małoletnia przytaczała dosłownie określenia jakich miał użyć oskarżony „spytałam czemu mnie tam dotykasz (...) bo mogę, bo to jest moja ciżemka”. Mimo tego przedstawiony przez nią obraz wydarzeń nie nasuwa podejrzeń o przekoloryzowanie czy też nadinterpretację poszczególnych sytuacji, czy zachowań oskarżonego. Biorąc jednak pod uwagę wiek małoletniej oraz

niski poziom wiedzy i świadomości seksualnej jest to zdaniem sądu naturalne i nie wzbudza wątpliwości sądu. Tak samo, sąd ocenił kwestię opis doznań związanych z tym co czuła, gdy była dotykana przez oskarżonego. Dziecku w jej wieku trudno było te zachowania nazwać i przypisać im odpowiednie znaczenie. Oskarżonego traktowała jak ojca, ufała mu wobec czego mogła początkowo nie ocenić gestów, zachowań oskarżonego jako coś złego, ja krzywdzącego.

O wiarygodności zeznań zdaniem sądu świadczy również relacja pokrzywdzonej, która wskazywała na konkretne zachowania oskarżonego „Raz tata położył mnie na brzuchu. Wtedy była u niego w domu. Wtedy też mnie tak dotykał. Mama była w łazience. Jak ja tam poszłam, on tam tak tam leżał i wtedy powiedział, żebym się na niego położyła. Ja się położyłam i on się tak posunął.” „Jak ja się przytulałam, to on chciał bym dotknęła jego krocze, Ja się przytuliłam i tata wziął swoją rękę i chciał bym dotknęła jego krocze, a ja poczułam te spodenki i ja uciekłam. On mówił, że tam ma śliwki, ale to nie były śliwki”, „Ja byłam głodna i zapytałam: tato mogę tą bułkę z parówką, a on wyjął członek i

powiedział: taką chcesz parówkę.”

Sąd nie dopatrył się też w zeznaniach pokrzywdzonej ubarwienia przedstawianej przez nią relacji. Gdy była pytana o jakiś epizod, spontanicznie podczas przesłuchania odpowiadała „nie wiem”, „nie pamiętam”, co świadczy o tym, że pokrzywdzona nie starała się ubarwiać swoich zeznań, czy też uzupełniać je dodatkowymi okolicznościami, które nie miały miejsca. Podczas przesłuchania zachowywała się naturalnie. Jak wskazała biegła J. K. jej reakcje niewerbalne były zgodne i adekwatne z wypowiedzianymi treściami. Biegła B. N., podkreśliła w opinii uzupełniającej ustnej nadto, że K. M. (1) używała określeń właściwych do jej wieku i rozwoju poznawczego. Podniosła, że trudno jest przypuszczać, że to było zasugerowane. Nadmienila, że same określenia dziecka na krocze, czy miejsca intymne (jakie zostały wyżej wskazane) były specyficzne, nieznane, że według biegłej (które wnioski sąd w całej rozciągłości podziela), dziecko by sobie takich określeń nie wymyśliło.

		<p>Natomiast, biegła J. K. w opinii uzupełniającej ustnej zauważyła, że relacja pokrzywdzonej bardziej opiera się na opisie zdarzeń, niż ich interpretacji i przypisywaniu jakiejś drogi właściwości, co świadczy o niskim prawdopodobieństwie, że małaletnia relacjonuje zdarzenia, których nie była bezpośrednim uczestnikiem.</p> <p>Zeznania K. M. (1) są w zakresie zachowań oskarżonego zgodne z tym, co powiedziała matce, A. C. i siostrze P. L., a na co w/ w następnie wskazywały w swoich zeznaniach.</p> <p>Na marginesie zaznaczyć należy, iż po osadzeniu oskarżonego w niniejszej sprawie R. M. (1) wprowadziła się do mieszkania oskarżonego, co nie ma znaczenia dla oceny zeznań pokrzywdzonej. Bowiem pokrzywdzona nie ma wpływu na postępowania R. M. (1) , a nadto sąd nie ocenia postępowania matki, tylko zeznania K. M. (1).</p>	
1.1.2.	Częściowo zeznania A. C.	Świadek o okolicznościach zdarzenia posiadała wiedzę pośrednią od pokrzywdzonej i jej matki. Zeznała, że K. M. (1) opowiedziała o sytuacji jaka miała mieć miejsce podczas ogniska, gdy pokrzywdzona poprosiła o bułkę z parówką,	

		<p>to W. M. miał w jej obecności wyciągnąć członka i powiedzieć „zjedz parówkę”. Ponadto, wskazała, że pokrzywdzona mówiła, że oskarżony miał ją dotykać w okolicy macicy, przy czym nadmieniła, że pokrzywdzona jedynie wskazywała to miejsce bez nazywania go. Świadek podała, że gdy K. M. (1) opowiadała o tych sytuacjach była roztrzęsiona, płakała. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w powyższym zakresie. Są one logiczne i spójne.</p>	
1.1.2.	Zeznania P. L.	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Mimo, iż jest to siostra pokrzywdzonej, podała znane sobie informacje na temat zdarzenia w sposób spontaniczny, rzeczowy, logiczny, bez większych negatywnych emocji czy też tendencyjności. Świadek zeznała, że o okolicznościach zdarzenia dowiedziała się najpierw od matki i A. C., a potem rozmawiała z siostrą K. M. (1). Wskazała, że pokrzywdzona powiedziała jej, że W. M. dotkał ją w miejsce intymne nad wodą „K. powiedziała, że wtedy nad wodą poczuła jakby męski narząd w okolicach intymnych”. Nadmieniła, że od kogoś z młodszego rodzeństwa, jednakże nie pamięta którego słyszała, że W. M. miał zastraszyć</p>	

		<p>ich, że jak coś powiedzą to pójdą do domu dziecka. Świadek nie podejmowała najmniejszych prób ubarwienia w/w zdarzenia czy też innej konfabulacji, która miałaby bezpodstawnie oczernić oskarżonego, jako sprawcę krzywdy zadanej jej siostrze, gdyby bowiem świadek chciała obciążyć oskarżonego to zapewne jej reakcja byłaby znacznie obszerniejsza i rozbudowana. Tymczasem świadek wskazywała, wprost, że nie pamięta poza powyższym innych okoliczności o których mówiła jej siostra. Nadmieniała, że zarówno jej siostra K. M. (1) jak i brat mówili do W. M. „tato”.</p>	
1.1.2.	Zeznania Ł. M. (1)	<p>Sąd oceniał zeznania świadka przez pryzmat opinii sądowo-psychologicznej biegłej I. Ś.. Biegła wskazała, że opinię sporządziła w oparciu o udział w przesłuchaniu małoletniego, jego badanie psychologiczne i studium akt sprawy. Biegła opiniowała, że świadek nie przejawiał skłonności do fantazjowania, konfabulacji, ubarwień. Nie ma problemu z werbalizacją, stara się mieć własne zdanie. Wskazała, że z psychologicznego punktu widzenia przedstawione przez Ł. M. (1) zdarzenia mogły mieć taki przebieg</p>	

		<p>jaki przedstawia to małoletni.</p> <p>Mając na względzie powyższe i analizę treści zeznań Ł. M. (1) sąd uznał je za wiarygodne, co do okoliczności mających znaczenie dla niniejszej sprawy. Świadek zeznał, że podczas nieobecności ich matki oskarżony miał włożyć rękę między nogi jego siostry. Przy tym świadek zaznaczył, że sam tego nie widział, ale słyszał to od siostry. W pozostałej części zeznania świadka dotyczą okoliczności nie będących przedmiotem osądu w niniejszej sprawie (świadek podnosił, że oskarżony miał mu ściągnąć spodenki, oraz miał pokazać swoje części intymne, przy tym zaznaczał, że oskarżony nigdzie go nie dotkał).</p>	
1.1.2.	Wstępna opinia psychologiczna biegłej B. N.	Opinia biegłej była jasna, pełna, rzeczowa, wewnętrznie spójna, toteż Sąd w całości podzielił płynące z niej wnioski. Biegła uczestniczyła w przesłuchaniu pokrzywdzonej w toku postępowania przygotowawczego, przeprowadziła wywiad z jej matką, dokonała badania psychologicznego małoletniej, przez co miała możliwość czynienia bezpośrednich spostrzeżeń, po czym bazując na fachowej (niekwestionowanej przy tym) wiedzy dokonała	

		analizy jej zeznań świetle posiadanych przez nią wiadomości specjalnych z zakresu psychologii. Analiza ta była rzetelna i przekonująca.	
Opinia sądowo-psychologiczna B. N.			
Uzupełniająca opinia ustna B. N.			
1.1.2.	Opinia sądowo-psychologiczna J. K.	–	Wnioski opinii psychologicznej sąd podzielił w całości. Opinia została sporządzona rzetelnie i zgodnie ze wskazaniami wiedzy specjalistycznej. Sąd uznał, iż psycholog J. K. (2) z racji wykonywanego zawodu i udziału w przesłuchaniu pokrzywdzonej - miała możliwość oceny jej prawdomówności i zorientowania się, czy jej zeznania nie wykazują cech konfabulacji. Opinie biegłej pozostają ważkim dowodem, będącym podstawą istotnych ustaleń, co do charakterystyki osobowości pokrzywdzonej, umożliwiającym dokonanie pełnej oceny jej zeznań.
Uzupełniająca opinia ustna J. K.			
1.1.2.	Opinia pisemna sądowo-psychologiczna biegłej I. Ś. dot. Ł. M.		W ocenie Sądu opinia biegłej I. Ś. (2) jest obiektywna, a jej wywody

		<p>jasne, logicznie poprawne, a wnioski nie budzą zastrzeżeń w świetle wskazań doświadczenia życiowego. Opinia została sporządzona rzetelnie, w oparciu o wiadomości uzyskane podczas składania zeznań przez Ł. M. (1), w trakcie których była obecna biegła, analizę akt sprawy i wyniki przeprowadzonego badania psychologicznego.</p>	
<p>1.1.3.</p>	<p>Kompleksowa opinia sądowo-psychiatryczna i seksuologiczno-psychologiczna</p>	<p>Biegli wskazali, że W. M. nie choruje na endogenną chorobę psychiczną w sensie doznawanych objawów psychotycznych, u oskarżonego brak jest podstaw do przyjęcia, aby w czasie krytycznym doznał innych zakłóceń czynności psychicznych mających wpływ na poczytalność. Stwierdzili natomiast u oskarżonego możliwość występowania dyskretnych zmian patologicznych (...). Opiniowali, że całość przeprowadzonych badań wskazuje na cechy osobowości nieprawidłowej. Ma trudności w nawiązywaniu trwałych i pozytywnych kontaktów z ludźmi. Biegli dalej opiniowali, że W. M. nie spełnia kryteriów ogólnych dla zaburzeń preferencji seksualnych. Nadmienili, że kryterium wyboru dziecka jako obiektu seksualnego mogła ewentualnie</p>	

		<p>stanowić jego łatwa dostępność. Przepięstwo nie zostało popelnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych. Czyn mógł zostać popelniony jako ewentualnie zastępcza forma realizacji potrzeb seksualnych u osobnika o typie nieprzystosowanym oraz regresyjno-frustracyjnym. Motywacją popelnienia czynu mogła być chwilowa potrzeba rozładowania i zredukowania swojego napięcia seksualnego. Oskarżony nie wymaga leczenia w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych. Biegli uznali za niewysokie ocenę czynników ryzyka recydywy seksualnej.</p> <p>Sąd uznał kompleksową opinię za sporządzoną prawidłowo, pełną i logiczną, opartą na rzetelnej oraz fachowej wiedzy. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania fachowości, rzetelności opinii lub podważania obiektywizmu biegłych.</p>	
1.1.3.	Karta karna	Dowód niesporny	
<p><i>0.1.2.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.2	Pismo dot. konsultacji ginekologicznej	Dowód nie przyczynił się do poczynienia ustaleń w niniejszej sprawie.	
Sprawozdanie z badań osoby pokrzywdzonej /k.21-22/			
1.1.2 1.1.2	Protokół przeszukania mieszkania	Dowód nie przydatny dla sprawy. Dowód nie przydatny dla sprawy.	
Protokół przeszukania osoby jej odzieży i podręcznych przedmiotów			
1.1.2	Częściowo zeznania A. C.	Sąd tylko częściowo podzielił zeznania świadka (co do okoliczności, które znalazły potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonej jej matki i siostry), nie podzielał ich w całości, albowiem sąd miał też na względzie sprzeczności wewnętrzne ujawnione w zeznaniach świadka. Ponadto, w toku postępowania ujawniono, iż oskarżonemu powiedziała, że matka pokrzywdzonej proponowała jej korzyść materialną w zamian za złożenie korzystnych dla jej córki zeznań, strasząc ją, iż gdy tego nie zrobi wypali jej oczy kwasem. Świadek w toku postępowania wskazała, iż w tym zakresie	

		okłamała oskarżonego, bowiem była zła na matkę pokrzywdzonej.	
1.1.2	Zeznania J. J.	Zeznania świadków nie miały znaczenia dla kwestii odpowiedzialności oskarżonego. Świadkowie nie mieli wiedzy o okolicznościach zdarzenia.	
Zeznania Ł. P.			
Zeznania R. M. (2)			
1.2.1.	Wyjaśnienia oskarżonego	Sąd, analizując wyjaśnienia W. M. odmówił im wiarygodności w zakresie, w którym oskarżony negował zakres swojej odpowiedzialności, w tym sprawstwo i winę. Analiza relacji oskarżonego wskazuje, że przyjął on linię obrony, polegającą na całkowitym zaprzeczeniu, aby miało dojść do jakiegokolwiek kontaktu z małoletnią. Wersja oskarżonego była jednak sprzeczna z rzeczowymi, logicznymi i konsekwentnymi zeznaniami pokrzywdzonej, które opisała na czym polegało zachowanie oskarżonego względem niej. Z jej relacji jasno wynika, że zachowanie oskarżonego nie miało nic wspólnego z przypadkowym kontaktem fizycznym i nie było akceptowane, lecz było świadomym i celowym działaniem ukierunkowanym na	

		dotykanie intymnych części ciała. Przy tym określenie, które przytoczyła pokrzywdzona, a którego miał użyć oskarżony na określenie części intymnie „ciżemka”, jest tak specyficzne, że nie sposób uznać, że K. M. (1) mogła wymyślić je na użytek postępowania. Zdaniem sądu nie ma też powodu dla którego pokrzywdzona miałaby bezpodstawnie oskarżać W. M.. Tym bardziej, że jak sam oskarżony wskazał (ale i pokrzywdzona również) pokrzywdzona traktowała go jak ojca, o czym świadczy chociażby fakt, iż mówiła do niego „tato”, nie było między nimi konfliktów.	
1.3.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
x	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	W. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Strona przedmiotowa przestępstwa z art. 200 § 1 kk polega na obcowaniu płciowym z małoletnim poniżej lat			

15 lub dopuszczaniu się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadzaniu jej do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania. Nie ulega wątpliwości, że kontakt cielesny sprawcy z ofiarą obejmuje także takie sytuacje, kiedy sprawca dotyka miejsc intymnych ofiary (w tym narządów płciowych, piersi, pośladków, ud) przez bieliznę lub odzież (por. postanowienie SN z dnia 21 maja 2008 r., V KK 139/08, Prokuratura i Prawo (wkładka) 2008/12/8; wyrok SN z dnia 18 lipca 2007 r., WA 28/07, OSNwSK 2007/1/1683). Dodatkowo wskazać należy, iż w judykaturze wskazuje się, że dla realizacji znamienia innej czynności seksualnej nie jest konieczne, aby sprawca działał w celu zaspokojenia swojego popędu seksualnego, a jedynie wymaga się, aby zachowanie sprawcy było związane z szeroko rozumianym życiem płciowym człowieka, przy czym ocena tych zachowań musi być dokonywana w sposób obiektywny (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 19 czerwca 2008 r., II AKa 147/08, LEX nr 450845).

Konfrontując powyższe ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym sąd nie miał wątpliwości

że w okresie od stycznia 2019r. do dnia 26 sierpnia 2019r. w datach bliżej nieustalonych, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, W. M. kilkakrotnie dopuścił się wobec małoletniej poniżej 15 lat K. M. (1) innej czynności seksualnej w postaci. Niewątpliwie dotykane rękami okolic intymnych (np. narządów płciowych, piersi), obnażaniu przed nią swoich narządów płciowych oraz naśladowania odbywania z nią stosunku płciowego zawiera się w pojęciu „innej czynności seksualnej”.

Zgromadzony materiał dowodowy uprawnia do uznania, że oskarżony działał w warunkach czynu ciągłego tj. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Czyny objęte zarzutem miały miejsce na przestrzeni kilku miesięcy (od stycznia 2019r do 26 sierpnia 2019r.).

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.1. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.2. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.3. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.4.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. M.	1	1	Do okoliczności obciążających przy wymiarze oskarżonemu kary za przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. sąd zaliczył przede wszystkim rodzaj

i charakter naruszonego
dobra, sposób i
okoliczności popełnienia
czynu (dopuszczenie się
kilkakrotnie innej
czynności seksualnej
wobec małoletniej), wagę
naruszonych przez
sprawcę obowiązków.
Oskarżony, działając z
zamiarem bezpośrednim,
doprowadził dziewczynkę
w wieku lat 11 do poddania
się innej czynności
seksualnej. Oskarżony
naruszył bardzo istotne
dobra prawnie chronione
pokrzywdzonej, to jest
prawidłowy rozwój
psychofizyczny osoby
małoletniej. Jego
zachowanie godziło w
istotne dobra prawnie
chronione pokrzywdzonej,
to jest wolność seksualną.
Czyn ten cechuje się
bardzo wysokim stopniem
społecznej szkodliwości.
Oskarżony miał możliwość
zachowania się w
sposób zgodny z
prawem. Zdawał sobie
sprawę z bezprawności
swoich działań. Nie
zachodziły w niniejszej
sprawie ustawowe lub
pozaustawowe podstawy
wyłączające winę sprawcy.
Jak wynika z
kompleksowej opinii
sądowo-psychiatrycznej i
psychologiczno-
seksuologicznej oskarżony
w czasie popełnienia
przypisanych mu czynów
miał zachowaną zdolność
do rozpoznania znaczenia
tych czynów oraz
pokierowania swoim
postępowaniem. Biegli

uznali ponadto, że u oskarżonego nie występują zaburzenia preferencji seksualnych.

Okolicznością łagodzącą, jaką Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze kary oskarżonemu, był fakt, że nie był dotychczas karany oraz to, iż jego zachowania nie były ani zbyt napastliwe ani też nie było brutalne.

Zdaniem sądu wymierzona kara 2 lat pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia, jak i do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu. Nadmienić przy tym należy, że wobec oskarżonego została orzeczona kara w najniższym możliwym wymiarze, bowiem czyn z art. 200 § 1 k.k. jest zagrożony karą od 2 do 12 lat pozbawienia wolności. Tak orzeczona kara odpowiada przy tym kryteriom prewencji indywidualnej jako dostateczna i właściwa dla osiągnięcia wobec oskarżonego pożądanego skutku resocjalizacyjnego w postaci zapobieżenia naruszania przez niego porządku prawnego w przyszłości. Czyni również zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości będąc sprawiedliwą i słuszną odpłatą za popełnione przestępstwo, nie ma konieczności

			orzekania jej w większym wymiarze. Izolacja oskarżonego stanowić będzie bodziec pod wpływem którego oskarżony zmieni swój system wartości i sposób życia.
W. M.	2	1	Biorąc pod uwagę całokształt relacji między oskarżonym i pokrzywdzoną sąd na podstawie art. 41a § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej K. M. (1) na odległość mniejszą niż 50 metrów na okres 4 lat od uprawomocnienia się wyroku, a nadto zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną w jakikolwiek sposób na okres 4 lat od uprawomocnienia się wyroku. Orzeczony środek karny uwzględnia prawnie chronione interesy pokrzywdzonej - w tym jej bezpieczeństwo osobiste i spokój. Dzięki temu pokrzywdzona będzie chroniona przed niechcianymi kontaktami z oskarżonym do czasu osiągnięcia pełnoletności, uwzględniając , że okres zakazu nie będzie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, nie ma potrzeby orzekania środka w wymiarze dłuższym. Należy też podnieść, iż zachowanie matki pokrzywdzonej na co ona nie miała wpływu , tj. wprowadzenie

			<p>się do mieszkania oskarżonego i orzeczony środek w wyższym wymiarze utrudniać mogą oskarżonemu dochodzenia swoich praw do mieszkania przez wiele lat.</p>
W. M.	3	1	<p>Na mocy art. 46 § 2 kk sąd orzekł od oskarżonego na rzecz małoletniej pokrzywdzonej K. M. (1) nawiązkę w kwocie 6000 złotych. Przez zasądzenie w/w kwoty zrealizowana zostanie idea „sprawiedliwości naprawczej”, związanej z rekompensowaniem ofiarom przestępstw i ich rodzinom cierpień wyrządzonych im przez sprawców. Ponadto kwota ta pozwoli zapewnić pokrzywdzonej odpowiednią pomoc specjalistyczną (np. psychologiczną), która pomoże jej uporać się z traumatycznymi przeżyciami, jakich doświadczyła w związku z zachowaniem oskarżonego ,jeżeli tej pomocy będzie potrzebowała. Mając na uwadze dochody oskarżonego sąd uznał ,że oskarżony jest w stanie uiścić taką kwotę.</p>
<p>1.5.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. M.	4	1	Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 28 sierpnia 2019r. godz. 15.20 do dnia 20 marca 2020r. godz. 11.40.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
W podstawie prawnej skazania sąd zastosował stan prawny ustawy kodeks karny obowiązujący do dnia 23.06.2020r. to jest wejścia w życie ustawy z dnia 19 czerwca 2020r o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym			

<p>postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 23.06.2020 poz. 1086), poprzez zastosowanie art. 4 § 1 k.k., bowiem stan prawny obowiązującej poprzednio ustawy kodeks karny jest względniejszy dla sprawcy czynu popełnionego w warunkach art. 12 §1 kk albowiem w brzmieniu poprzednim ustawodawca nie przewidywał odrębnej podstawy skazania w postaci konieczności orzeczenia kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia i możliwości orzeczenia kary powyżej górnej granicy ustawowego zagrożenia, jak obecnie art. 57 b kk stanowiący podstawę skazania za czyn z art. 12 §1 kk</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>5</p>	<p>Sąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (Dz.U. Nr 16 poz. 124 ze zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. kwotę 1789,65 zł w tym podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego.</p>	
<p>6</p>	<p>Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o</p>	

	<p>adwokaturze (Dz.U. Nr 16 poz. 124 ze zm.) sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 1162,35 zł w tym podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za czynności kuratora małoletniej pokrzywdzonej.</p>	
7	<p>Sąd, mając na względzie sytuację materialną oskarżonego, na podstawie 627 k.p.k. , art. 624 §1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973 r. (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz.223 z późn. zm.) o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 5000 zł. tytułem częściowych wydatków postępowania, zwalniając od pozostałych wydatków i opłaty.</p> <p>Na wydatki postępowania złożyły się :</p> <ul style="list-style-type: none"> -wynagrodzenie kuratora małoletniej - 1162,35 zł -wynagrodzenie obrońcy z urzędu - 1789,65 zł -wynagrodzenie biegłych psychologów – 288 złotych, 287,69 złotych, 1213 złotych , 353 złotych , 160 złotych – razem 2301,69 zł. -wynagrodzenie za opinie psychiatryczno-psychologiczno-seksuologiczną- 3.600 złotych 	

	-ryczałt za doręczenia - 40 złotych Należności za konwojowanie- 55,91 zł, 55,91 złotych, razem 111,82 zł -koszty karty karnej -30 złotych
8. Podpis	

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadn. doręczyć Pr. Rej w J-e, kuratorowi i obrońcy
3. k.14 dni